



Szkoła Podstawowa Nr 109 im. Batalionów Chtopskich w Warszawie

przystąpiła do III edycji programu

**Szkoła Przyjazna Uczniom z Dysleksją.**

Program objęty jest honorowym patronatem  
Mazowieckiego Kuratora Oświaty.

Institucją prowadzącą jest Warszawskie Centrum Innowacji Edukacyjno-Społecznych i Szkoleń.  
Instytucjami wspierającymi są: Główny Oddział nr 1 Polskiego  
Towarzystwa Dysleksji, Biuro Edukacji  
oraz Mazowiecki Kurator Oświaty.

Celem projektu jest zwiększenie szans edukacyjnych i życiowych uczniów z dysleksją lub trudnościami w nauce czytania i pisania przez udzielenie im specjalistycznej pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

#### Działania podejmowane w ramach realizacji projektu:

- umieszczenie podstawowych informacji na temat dysleksji na stronie internetowej szkoły,
- prowadzenie prelekcji i warsztatów dla rodziców uczniów z dysleksją,
- zorganizowanie warsztatów dla nauczycieli,
- zorganizowanie punktu konsultacyjnego dla rodziców,
- wyposażenie gabinetu terapii pedagogicznej w pomoce dydaktyczne z dostępem do nowoczesnej technologii informacyjnej,
- przeprowadzenie badań przesiewowych na terenie placówki w kierunku dojrzałości szkolnej i ryzyka dysleksji wszystkich uczniów klas pierwszych i grup przedszkolnych, co umożliwi wczesną interwencję,
- objęcie pomocą uczniów z grupy ryzyka dysleksji i z dysleksją w ramach zajęć terapii pedagogicznej (reedukacja),
- w ramach zajęć terapii pedagogicznej wdrożenie następujących programów profilaktyczno - terapeutycznych:
  - \* „Ortografitti dla klas IV - VI”
  - \* „Ortografitti z Bratkiem dla klas I-III”.
- zorganizowanie Europejskiego Tygodnia Świadomości Dysleksji,
- udział uczniów z w konkursach i kołach zainteresowań organizowanych na terenie szkoły,
- zachęcanie Rodziców do uczestnictwa w życiu szkoły i w przedsięwzięciach związanych z propagowaniem „Szkoły przyjaznej uczniom z dysleksją.”
- wyposażenie biblioteki szkolnej w lektury w formie „Książki Mówionej” dla uczniów z dysleksją.

#### KOORDYNATOR PROGRAMU

Ewa NOWAK



Polskie  
Towarzystwo  
Dysleksji

#### Materiały dla ucznia:

- [Tygodniowe ćwiczenia poprawnej pisowni - samodzielna praca starszych uczniów](#)
- [Wspomnienia ucznia z dysleksją](#)
- ["Prawa ucznia dyslektycznego w szkole"](#)
- [Programy komputerowe dla starszych uczniów](#)
- [Przewodnik dla rodziców](#)

#### Materiały dla rodzica:

- [Dekalog rodziców dzieci dyslektycznych](#)
- [Prawa ucznia dyslektycznego w szkole](#)
- [Katalog rodzicielskich zachowań](#)
- ["Dyktando w 10 punktach" -czyli jak pracować z dzieckiem?](#)
- [Wspomnienia matki dziecka dyslektycznego](#)



Za cel stawiała sobie walkę o niepodległość Polski i przygotowanie kadr dla jej przyszłej armii. Prowadziła szkolenia wojskowe oraz działania wywiadowcze i dywersyjne. 22 października 1914 roku organizacja przyjęła nazwę Polskiej Organizacji Wojskowej (POW).

Działając na terenie zaboru rosyjskiego POW podzielona była na okręgi, podporządkowane komendantom w Warszawie, Lublinie, Płocku, Radomiu i Siedlcach. Pod koniec 1914 roku powstały również oddziały POW w Petersburgu i Kijowie. Zorganizowano także Oddział Lotny Wojska Polskiego, zajmujący się dywersją, polegającą m.in. na niszczeniu torów kolejowych, mostów, linii telefonicznych oraz zbrojnych akcjach na urzędy rosyjskie.

Po opuszczeniu Królestwa Polskiego przez wojska rosyjskie część członków POW weszła w skład **I Brygady Legionów**. Większość, spośród liczącej wówczas prawdopodobnie około tysiąca osób organizacji, pozostała w konspiracji.

Na terenach zajętych przez armie państw centralnych POW nadal prowadziła działalność szkoleniową i pozyskiwała nowych członków. Następował stały wzrost liczby członków POW. W listopadzie 1916 roku było ich około 7 tys., w styczniu roku 1917 11 tys., a w kwietniu tego samego roku około 15 tys.

Latem 1918 roku POW zintensyfikowała działania dywersyjne, wznowione już rok wcześniej wobec represji stosowanych przez państwa centralne. Działania te polegały nie tylko na uszkodzeniach mostów, torów kolejowych czy linii telefonicznych, ale miały również charakter akcji zbrojnych przeciwko funkcjonariuszom policji, konfidentom oraz wojskowym patrolom na terenie niemieckiej okupacji.

Szesnastego października 1918 roku warszawska Komenda Naczelna zorganizowała kilkanaście zamachów na niemieckie patrole i posterunki policji. W tym samym miesiącu POW przeprowadziła akcje bojowe także na obszarze austriackiej okupacji. Ich celem było przede wszystkim zdobycie broni i pieniędzy na działalność organizacji. Do najgłośniejszych akcji należał napad na pociąg pod Bąkowcem, niedaleko Radomia.

W październiku i listopadzie 1918 roku POW aktywnie uczestniczyła w przejmowaniu władzy na ziemiach polskich. Jej członkowie stanowili siłę zbrojną wspierającą powstałą w Krakowie Polską Komisję Likwidacyjną, a także brali udział w masowej akcji rozbrajania niemieckich żołnierzy na ziemiach Królestwa Polskiego.

W grudniu 1918 roku POW weszła w skład powstającego Wojska Polskiego.

Struktura organizacyjna POW opierała się na utworzonych głównie w małych miasteczkach i wsiach oddziałach. Taki też oddział powstał na terenie ówczesnej parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Zerzniu. Wykorzystując organizację Ochotniczej Straży Pożarnej, mającej siedzibę w osiedlu Las, około 60 młodych ludzi przeszło konspiracyjne szkolenie wojskowe. Organizacją oddziału zajęli się Dobiesław Damięcki - późniejszy wybitny artysta teatralny. Żołnierzom szefował Hipolit Rusiecki - brat nauczycielki ze szkoły w osiedlu Las, jego zastępcą był Wojciech Sobota. Instruktorem wojskowym był niejaki Szczęsny pseudonim „Wierzba”, przystany tu z dowództwa w Warszawie. Wojskowe ćwiczenia odbywały się z dala od siedzib ludzkich - najczęściej na łąkach nad Wisłą - czyli na tak zwanej Kępie i w lasach majątku Starej Miłosnej. W listopadzie 1918 roku oddział wziął udział w rozbrajaniu okupanta niemieckiego. Podczas potyczki z Niemcami pod Legionowem jeden z żołnierzy naszego oddziału Antoni Gawryszewski, syn wójta, został ranny i zmarł w szpitalu wojskowym. Po listopadzie wielu żołnierzy POW zasiliło szeregi armii odradzającego się Państwa Polskiego.

Wśród członków oddziału byli między innymi:

z osiedla Las - Antoni Gąsiorowski, Jan Kolasa, Władysław Kolasa, Stanisława Kowalczyk, Błażej Królak, Franciszek Królak, Izidor Królak, Piotr Łasak, Franciszek Kuranowski, Piotr Kuranowski, Wojciech Sobota, Sylwester Żołądkiewicz,

z osiedla Zbytki - Stanisław Ciechociński, Walenty Figura, Antoni Gawryszewski, Ignacy Gawryszewski, Paweł Gawryszewski, Wawrzyniec Gawryszewski, Józef Gołębiowski, Antoni Gołębiowski, Szymon Plewka,

z osiedla Zastów - Aleksander Bednarczyk, Franciszek Bednarczyk, Ignacy Dróżdź, Jan Dróżdź, Bernard Jesiotr, Józef Mochocki, Stanisław Wańkiewicz,

z osiedla Wawer - Jerzy Grossman, Stanisława Szydłowicz, Stanisława Wojtowicz.

oprac. **TADEUSZ GACYK**